

1. Nejsem to já, ten koho znáš. Není to tělo mé a ví bůh, ani moje tvář.

Ani ten stín pode mnou není můj a slova odřikává hlas, který mi nepatří.

Nejsem to já, jen deja vu je tvým hostem v domě. Jen sny a tvý dejavu.

2. Nejsem to já. Ta co mě znáš, ta která mívala strach mezi řádky čist.

A půlměsíc sevřených úst právě tak nepatří mi. Nejsem to já.

Jen se ti zdám. Jsem deja vu a tvá růže pro mě sotva mi k ránu zavoní.

R: To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa.

A do tvých snů vkročil stín bez těla-nezvanéj host.

Věř mi, nemá smysl chtít, aby zůstal.

Jen se ti zdám a cos tím naděláš.

Mezihra (sólo dechová sekce):

3. Ani já nejsem ten stín, nejsou to kroky mé a bůhví ani moje tvář.

A těch pár slov, pár krátkých vět já vůbec nevyslovil. Nejsem to já.

Jen se ti zdám. Jen deja vu je tvým hostem v domě. Jen sny a tvý deja vu.

R: To se ti zdá jako výkřik...

Mezihra (sólo elektrická kytara):

4. To nejsem já, ta co mě znáš. Ta která mívala strach mezi řádky čist.

Ten půlměsíc sevřených úst dávno už nepatří mi. Nejsem to já .

Jen se ti zdám. Jsem deja vu a tvá růže pro mě sotva mi k ránu zavoní.